

[Søren Olesen.]

lige midt imellem to mindedage. Hvis man gennemfører noget menneskeligt rigtigt udfra det retssynspunkt, man har, kan det, at foranstaltningens gennemførelse støder sammen med en eller anden mindedag, dog ikke forringe betydningen af den, tværtimod.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen for hans tilslutning til lovforslaget. Det ærede medlem ytrede forbauselse over, at man ikke i 1951, da rettlighedsloven blev gennemført, havde fået denne gruppe af personer med. Jeg erkender, at da jeg mødte udkastet til dette lovforslag i justitsministeriet, var også jeg forbausset, for som medlem af udvalget i 1951 troede jeg egentlig, at vi dengang havde gjort rent bord i dette spørgsmål om rettligheder. Det havde vi altså ikke, og derfor indhenter vi nu det, som man kan sige blev forsømt dengang.

Også det ærede medlem hr. Thisted Knudsen takker jeg for tilslutning til lovforslaget.

Den samme tak retter jeg til det ærede medlem hr. Kristen Amby. Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om dem, vi har kaldt de udrensede tjenestemænd, og spurgte, om det var den højtærede finansministers hensigt at genfremsætte det lovforslag, en tidligere finansminister havde fremsat vedrørende disse. Derom vil jeg gerne sige, at såvidt jeg er orienteret, er det ikke hensigten, idet det er finansministerens opfattelse, at disse problemer skal løses ad administrativ vej. Det ærede medlem hr. Kristen Amby hentydede til en bestemt sag. Denne sag bør vistnok efter den beslutning, der nu er truffet om at søge disse problemer løst administrativt, diskuteres med den højtærede kirkeminister og den højtærede finansminister.

Også det ærede medlem hr. Steen takker jeg for tilslutning til lovforslaget.

Jeg forstod, at jeg ikke har nogen anledning til at takke det ærede medlem fru Al-

vilda Larsen. Når det ærede medlem siger, at hun vil tage lovforslaget til efterretning, forstår jeg det derhen, at det ærede medlem vil undlade at stemme. Jeg skal ikke gå ind i en debat med det ærede medlem om selve retsopgøret. Jeg synes, det er lidt stærkt at betegne det som forkvaklet og med de udtryk, det ærede medlem iøvrigt anvendte. Jeg forstod ikke rigtig, hvad det ærede medlem mente med ikke at ville bruge udtrykket „resocialisering“ her, men det skal jeg lade ligge.

Hvad spørgsmålet om mindedagen angår, må jeg sige, at det vel altid kan være vanskeligt at finde et egnet tidspunkt til fremsættelse af et forslag af denne karakter eller til foretagelse af en administrativ handling. Man ville altid kunne komme ud for kritik, fordi noget skete på eller i nærheden af en mindedag, hvorved man kunne komme til at såre følelserne hos en større eller mindre gruppe af befolkningen. Ved at vælge dette tidspunkt nu ca. 10 år efter besættelsens ophør har man ikke haft til hensigt at støde nogens følelser. Vi har ment, at tiden nu var inde til — jeg havde nær sagt — lovgivningsmæssigt at afslutte retsopgøret, og det er det, der sker ved dette lovforslag.

Det ærede medlem fru Alvilda Larsen spurgte direkte, om dette lovforslag skulle være et led i en handel med den vesttyske forbundsregering. Det er ikke tilfældet. Dette forslag er udarbejdet, længe før der var tale om forhandlinger mellem Danmark og Tyskland om mindretalsproblemerne. Såvidt jeg er orienteret, har spørgsmålet om det tysksindede mindretals holdning under besættelsen og dets forbindelse med det indre danske retsopgør slet ikke været nævnt under drøftelserne mellem den danske og den tyske regering, så der er altså ikke nogen sammenhæng mellem de to ting.

Endelig takker jeg det ærede medlem hr. Søren Olesen for hans tilslutning til lovforslaget.

Kristen Amby: Jeg erkender, at en fremgangsmåde som den, den højtærede justits-